

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه

اهمیت شب‌های دهه‌ی اول ماه ذی‌الحجه

خدای متعال با موسی کلیم عليه السلام ابتدا سی شب وعده گذاشت: «**وَ وَاَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً**» اولاً نگفت سی روز، فرمود سی شب. از همین جا این نکته را بگیرید که در ماه ذی‌القعدة، شب‌ها است که ویژگی فوق‌العاده‌ای دارد فرمود: «**وَ وَاَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً**». خلوت‌های دل شب در این ماه، سازندگی فوق‌العاده‌ای دارد. به تعبیر دیگری که در مصباح الهدی هم به آن اشاره کردیم، لیل، جایی است که تاریک است؛ جایی است که خورشید دیده نمی‌شود؛ نور خورشید نیست؛ یعنی قبل از ملاقات، وقتی انسان هنوز به دیدار خورشید جمال الهی نائل نشده است، در شب به سر می‌برد. وقتی به دیدار نائل شد، آن وقت فجر دمید؛ آن وقت روز طالع شد. بنابراین سیر ما در دنیا در اصل، سیر در شب است. یکی از معانی شب دنیا است. دنیا، لیل است. تا وقتی اینجا اسیریم؛ محجوبیم و نور خورشید جمال الهی را هنوز دیدار نکرده‌ایم، در شب به سر می‌بریم. لذا شب و روز دنیا، هردو، شب است و هنگامی که ملاقات حاصل شد، شب و روزش، روز خواهد شد.

به‌رحال «**وَ وَاَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً**» سی شب؛ سی منزل قبل از ملاقات و دیدار؛ این وعده خدای متعال با موسی بود. منتها این سی شب، تازه، خودش زمینه‌ساز یک دهه است «**وَ اَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ**»^۱ این سی شب را با ده شب دیگر تکمیل کردیم. از همین جا بفهمیم که در دهه‌ی اول ماه ذی‌الحجه هم شب‌ها است که یک فوق‌العاده‌گی بی دارد. نماز خاص دهه‌ی اول ماه ذی‌الحجه هم شب‌ها خوانده

^۱ سوره‌ی اعراف، آیه‌ی ۱۴۲.

می‌شود، بعد از نماز مغرب؛ که ان شاءالله خواهید خواند؛ نماز بزرگی هم هست و همین آیه‌ی قرآن که به بخشی از آن اشاره کردیم (آیه‌ی ۱۴۲ سوره‌ی اعراف)، در هر رکعت آن، بعد از حمد و قل هو الله خوانده می‌شود و بنابر روایات، کسی که موفق شود این نماز را در این دهه، یعنی از شب اول ماه ذی‌الحجه تا شب عید قربان بخواند، در ثواب حجّ حجّاجی که آن سال به مکه‌ی مکرّمه مشرف شده‌اند، شریک خواهد شد.

به هر حال این ده شب مکملّ سی شب ماه‌ذی‌القعدة است؛ یعنی آن سی شب، مقدّمه‌ی این ده شب است. اگر بخواهیم از ده شب ماه ذی‌الحجه بهره‌ی کامل ببریم، لازم‌اش این است که سی شب ماه ذی‌القعدة را قدر بدانیم و به رایگان از دست ندهیم؛ «فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً»^۲.

نکته‌های زیادی در این زمینه، وجود دارد؛ اما نمی‌خواهم این بحث را ادامه دهم؛ فقط می‌خواستم اشاره‌ای کنم تا ان شاءالله خدای متعال توفیق دهد این روز و شب‌هایی را که در آن هستیم، بی‌توجه از دست ندهیم. زمان بسیار گرانبهایی است و می‌تواند زمینه ساز کمالات بسیار زیادی باشد. امیدواریم خدای متعال، هم توفیق توجه و عنایت به ارزشمندی این موقعیتی که برای ما فراهم کرده است را به همه‌ی ما بدهد و هم توفیق بهره‌مندی از این اوقات و ایام و لیالی گرانبها را عنایت بفرماید.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

---

^۲. سوره‌ی اعراف، آیه‌ی ۱۴۲.